CHANUKAS HABAYIS

Frequently Asked Shaylos

Rabbi Ya'akov Trump

Is Chanukas Habayis a 'thing'?
Yes. The Torah talks about the chanukas habyis of the mishkan. It also discusses one person who is exempt from the army being a person who built a house but did not do a chanukas habayis.

What is the reason we do it?
There are a number of reasons:

a. If one is living in Israel, it is an expression of the mitzva of settling the land of Israel.
b. It could be the opportunity to fulfil the mitzva of mezuza.
c. It is an expression of thanksgiving to Hashem for allowing one to buy a home.
d. It is a way of deemphasizing the physical just as one puts down roots and buys a house which is a huge commitment.

When should it be done?
It should be done as early as possible, idealy on the day one moves in.

What if things are too crazy when I move in… how long can I wait?
Since the day of move-in is usually too busy, one can do it once one is settled.
However, If one is waiting a few weeks to do the chanukas habayis with family and friends, it is best to make sure that one says the Tehillim and learns Torah, even by oneself, on the day one moves in.
If one does it after the day one moves in, one still needs to put up the mezuza on the day of moving in. One would also still do the bracha on the day of moving in.
But it should be within a year. After a year the window has passed.

Does one say a bracha?
Yes, One should say the bracha of shechiyanu. That should be done the day one moves in and puts up the mezuza. If one has a family, one should the bracha of hatov umeitiv instead.

Do I have to own it or is rental enough?
One of the main reasons for the chanukas habayis is to thank Hashem for this opportunity of buying a place. If one is renting that is not applicable.

What should I say?

There are a number of suggestions as to what Tefillos to say and what to learn.

Below are the suggestions of the Steipler and the Chida.

Tefillos from the Steipler

Shir Hama'alos 120-134

Tehillim 120

א שִׁיר, הַמַּעֲלוֹת: אֶל-יְהוָה, בַּצָּרָתָה לִי-- קָרָאתִי, וַיַּעֲנֵנִי.	**1** A Song of Ascents. **{N}** In my distress I called unto the LORD, and He answered me.
ב יְהוָה--הַצִּילָה נַפְשִׁי, מִשְּׂפַת-שֶׁקֶר: מִלָּשׁוֹן רְמִיָּה.	**2** O LORD, deliver my soul from lying lips, from a deceitful tongue.
ג מַה-יִּתֵּן לְךָ, וּמַה-יֹּסִיף לָךְ-- לָשׁוֹן רְמִיָּה.	**3** What shall be given unto thee, and what shall be done more unto thee, thou deceitful tongue?
ד חִצֵּי גִבּוֹר שְׁנוּנִים; עִם, גַּחֲלֵי רְתָמִים.	**4** Sharp arrows of the mighty, with coals of broom.
ה אוֹיָה-לִי, כִּי-גַרְתִּי מֶשֶׁךְ; שָׁכַנְתִּי, עִם-אָהֳלֵי קֵדָר.	**5** Woe is me, that I sojourn with Meshech, that I dwell beside the tents of Kedar!
ו רַבַּת, שָׁכְנָה-לָּהּ נַפְשִׁי-- עִם, שׂוֹנֵא שָׁלוֹם.	**6** My soul hath full long had her dwelling with him that hateth peace.
ז אֲנִי-שָׁלוֹם, וְכִי אֲדַבֵּר; הֵמָּה, לַמִּלְחָמָה.	**7** I am all peace; but when I speak, they are for war. **{P}**

Tehilllim 121

א שִׁיר, לַמַּעֲלוֹת: אֶשָּׂא עֵינַי, אֶל-הֶהָרִים-- מֵאַיִן, יָבֹא עֶזְרִי.	1 A Song of Ascents. {N} I will lift up mine eyes unto the mountains: from whence shall my help come?
ב עֶזְרִי, מֵעִם יְהוָה-- עֹשֵׂה, שָׁמַיִם וָאָרֶץ.	2 My help cometh from the LORD, who made heaven and earth.
ג אַל-יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ; אַל-יָנוּם, שֹׁמְרֶךָ.	3 He will not suffer thy foot to be moved; He that keepeth thee will not slumber.
ד הִנֵּה לֹא-יָנוּם, וְלֹא יִישָׁן-- שׁוֹמֵר, יִשְׂרָאֵל.	4 Behold, He that keepeth Israel doth neither slumber nor sleep.
ה יְהוָה שֹׁמְרֶךָ; יְהוָה צִלְּךָ, עַל-יַד יְמִינֶךָ.	5 The LORD is thy keeper; the LORD is thy shade upon thy right hand.
ו יוֹמָם, הַשֶּׁמֶשׁ לֹא-יַכֶּכָּה; וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה.	6 The sun shall not smite thee by day, nor the moon by night.
ז יְהוָה, יִשְׁמָרְךָ מִכָּל-רָע: יִשְׁמֹר, אֶת-נַפְשֶׁךָ.	7 The LORD shall keep thee from all evil; He shall keep thy soul.
ח יְהוָה, יִשְׁמָר-צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ-- מֵעַתָּה, וְעַד-עוֹלָם.	8 The LORD shall guard thy going out and thy coming in, from this time forth and for ever. {P}

Tehillim 122

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, לְדָוִד: שָׂמַחְתִּי, בְּאֹמְרִים לִי-- בֵּית יְהוָה נֵלֵךְ.	1 A Song of Ascents; of David. {N} I rejoiced when they said unto me: 'Let us go unto the house of the LORD.'
ב עֹמְדוֹת, הָיוּ רַגְלֵינוּ-- בִּשְׁעָרַיִךְ, יְרוּשָׁלִָם.	2 Our feet are standing within thy gates, O Jerusalem;
ג יְרוּשָׁלִַם הַבְּנוּיָה-- כְּעִיר, שֶׁחֻבְּרָה-לָּהּ יַחְדָּו.	3 Jerusalem, that art builded as a city that is compact together;

ד שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים, שִׁבְטֵי-יָהּ--עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל: לְהֹדוֹת, לְשֵׁם יְהוָה.	4 Whither the tribes went up, even the tribes of the LORD, as a testimony unto Israel, to give thanks unto the name of the LORD.
ה כִּי שָׁמָּה, יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט: כִּסְאוֹת, לְבֵית דָּוִד.	5 For there were set thrones for judgment, the thrones of the house of David.
ו שַׁאֲלוּ, שְׁלוֹם יְרוּשָׁלִָם; יִשְׁלָיוּ, אֹהֲבָיִךְ.	6 Pray for the peace of Jerusalem; may they prosper that love thee.
ז יְהִי-שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ; שַׁלְוָה, בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ.	7 Peace be within thy walls, and prosperity within thy palaces.
ח לְמַעַן, אַחַי וְרֵעָי-- אֲדַבְּרָה-נָּא שָׁלוֹם בָּךְ.	8 For my brethren and companions' sakes, I will now say: 'Peace be within thee.'
ט לְמַעַן, בֵּית-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ-- אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ.	9 For the sake of the house of the LORD our God I will seek thy good. {P}

Tehillim 123

א שִׁיר, הַמַּעֲלוֹת: אֵלֶיךָ, נָשָׂאתִי אֶת-עֵינַי-- הַיּוֹשְׁבִי, בַּשָּׁמָיִם.	1 A Song of Ascents. {N} Unto Thee I lift up mine eyes, O Thou that art enthroned in the heavens.
ב הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים, אֶל-יַד אֲדוֹנֵיהֶם-- כְּעֵינֵי שִׁפְחָה, אֶל-יַד גְּבִרְתָּהּ: כֵּן עֵינֵינוּ, אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ-- עַד, שֶׁיְּחָנְנוּ.	2 Behold, as the eyes of servants unto the hand of their master, {N} as the eyes of a maiden unto the hand of her mistress; {N} so our eyes look unto the LORD our God, until He be gracious unto us.
ג חָנֵּנוּ יְהוָה חָנֵּנוּ: כִּי-רַב, שָׂבַעְנוּ בוּז.	3 Be gracious unto us, O LORD, be gracious unto us; for we are full sated with contempt.
ד רַבַּת, שָׂבְעָה-לָּהּ נַפְשֵׁנוּ: הַלַּעַג הַשַּׁאֲנַנִּים; הַבּוּז, לגאיונים (לִגְאֵי יוֹנִים).	4 Our soul is full sated {N} with the scorning of those that are at ease, and with the contempt of the proud oppressors. {P}

Tehillim 124

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, לְדָוִד: לוּלֵי יְהוָה, שֶׁהָיָה לָנוּ-- יֹאמַר-נָא, יִשְׂרָאֵל.	1 A Song of Ascents; of David. {N} 'If it had not been the LORD who was for us', let Israel now say;
ב לוּלֵי יְהוָה, שֶׁהָיָה לָנוּ-- בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם.	2 'If it had not been the LORD who was for us, when men rose up against us,
ג אֱזַי, חַיִּים בְּלָעוּנוּ-- בַּחֳרוֹת אַפָּם בָּנוּ.	3 Then they had swallowed us up alive, when their wrath was kindled against us;
ד אֱזַי, הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ-- נַחְלָה, עָבַר עַל-נַפְשֵׁנוּ.	4 Then the waters had overwhelmed us, the stream had gone over our soul;
ה אֱזַי, עָבַר עַל-נַפְשֵׁנוּ-- הַמַּיִם, הַזֵּידוֹנִים.	5 Then the proud waters had gone over our soul.'
ו בָּרוּךְ יְהוָה-- שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף, לְשִׁנֵּיהֶם.	6 Blessed be the LORD, who hath not given us as a prey to their teeth.
ז נַפְשֵׁנוּ-- כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה, מִפַּח יוֹקְשִׁים: הַפַּח נִשְׁבָּר, וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ.	7 Our soul is escaped as a bird out of the snare of the fowlers; {N} the snare is broken, and we are escaped.
ח עֶזְרֵנוּ, בְּשֵׁם יְהוָה-- עֹשֵׂה, שָׁמַיִם וָאָרֶץ.	8 Our help is in the name of the LORD, who made heaven and earth. {P}

Tehillim 125

א שִׁיר, הַמַּעֲלוֹת: הַבֹּטְחִים בַּיהוָה-- כְּהַר-צִיּוֹן לֹא-יִמּוֹט, לְעוֹלָם יֵשֵׁב.	1 A Song of Ascents. {N} They that trust in the LORD are as mount Zion, which cannot be moved, but abideth for ever.
ב יְרוּשָׁלִַם-- הָרִים, סָבִיב לָהּ: וַיהוָה, סָבִיב לְעַמּוֹ-- מֵעַתָּה, וְעַד-עוֹלָם.	2 As the mountains are round about Jerusalem, {N} so the LORD is round about His people, from this time forth and for ever.
ג כִּי לֹא יָנוּחַ, שֵׁבֶט הָרֶשַׁע-- עַל, גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים: לְמַעַן, לֹא-יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם.	3 For the rod of wickedness shall not rest upon the lot of the righteous; {N} that the righteous put not forth their hands unto iniquity.
ד הֵיטִיבָה יְהוָה, לַטּוֹבִים; וְלִישָׁרִים, בְּלִבּוֹתָם.	4 Do good, O LORD, unto the good, and to them that are upright in their hearts.
ה וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם-- יוֹלִיכֵם יְהוָה, אֶת-פֹּעֲלֵי הָאָוֶן: שָׁלוֹם, עַל-יִשְׂרָאֵל.	5 But as for such as turn aside unto their crooked ways, the LORD will lead them away with the workers of iniquity. {N} Peace be upon Israel. {P}

Tehillim 126

א שִׁיר, הַמַּעֲלוֹת: בְּשׁוּב יְהוָה, אֶת-שִׁיבַת צִיּוֹן-- הָיִינוּ, כְּחֹלְמִים.	1 A Song of Ascents. {N} When the LORD brought back those that returned to Zion, we were like unto them that dream.
ב אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק, פִּינוּ-- וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה: אָז, יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם-- הִגְדִּיל יְהוָה, לַעֲשׂוֹת עִם-אֵלֶּה.	2 Then was our mouth filled with laughter, and our tongue with singing; {N} then said they among the nations: 'The LORD hath done great things with these.'
ג הִגְדִּיל יְהוָה, לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ-- הָיִינוּ שְׂמֵחִים.	3 The LORD hath done great things with us; we are rejoiced.
ד שׁוּבָה יְהוָה, אֶת-שבותנו (שְׁבִיתֵנוּ)- - כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב.	4 Turn our captivity, O LORD, as the streams in the dry land.
ה הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה-- בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ.	5 They that sow in tears shall reap in joy.
ו הָלוֹךְ יֵלֵךְ, וּבָכֹה-- נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ-הַזָּרַע: בֹּא-יָבֹא בְרִנָּה-- נֹשֵׂא, אֲלֻמֹּתָיו.	6 Though he goeth on his way weeping that beareth the measure of seed, {N} he shall come home with joy, bearing his sheaves. {P}

Tehillim127

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, לִשְׁלֹמֹה: אִם-יְהוָה, לֹא-יִבְנֶה בַיִת-- שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ; אִם-יְהוָה לֹא-יִשְׁמָר-עִיר, שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר.	1 A Song of Ascents; of Solomon. {N} Except the LORD build the house, they labour in vain that build it; {N} except the LORD keep the city, the watchman waketh but in vain.
ב שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם, מְאַחֲרֵי-שֶׁבֶת-- אֹכְלֵי, לֶחֶם הָעֲצָבִים; כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא.	2 It is vain for you that ye rise early, and sit up late, {N} ye that eat the bread of toil; {N} so He giveth unto His beloved in sleep.
ג הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה בָּנִים: שָׂכָר, פְּרִי הַבָּטֶן.	3 Lo, children are a heritage of the LORD; the fruit of the womb is a reward.

ד כְּחִצִּים בְּיַד-גִּבּוֹר-- כֵּן, בְּנֵי הַנְּעוּרִים.	4 As arrows in the hand of a mighty man, so are the children of one's youth.
ה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר-- אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת-אַשְׁפָּתוֹ, מֵהֶם: לֹא-יֵבֹשׁוּ-- כִּי-יְדַבְּרוּ אֶת-אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר.	5 Happy is the man that hath his quiver full of them; {N} they shall not be put to shame, when they speak with their enemies in the gate. {P}

Tehillim 128

א שִׁיר, הַמַּעֲלוֹת: אַשְׁרֵי, כָּל-יְרֵא יְהוָה-- הַהֹלֵךְ, בִּדְרָכָיו.	1 A Song of Ascents. {N} Happy is every one that feareth the LORD, that walketh in His ways.
ב יְגִיעַ כַּפֶּיךָ, כִּי תֹאכֵל; אַשְׁרֶיךָ, וְטוֹב לָךְ.	2 When thou eatest the labour of thy hands, happy shalt thou be, and it shall be well with thee.
ג אֶשְׁתְּךָ, כְּגֶפֶן פֹּרִיָה-- בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ: בָּנֶיךָ, כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים-- סָבִיב, לְשֻׁלְחָנֶךָ.	3 Thy wife shall be as a fruitful vine, in the innermost parts of thy house; {N} thy children like olive plants, round about thy table.
ד הִנֵּה כִי-כֵן, יְבֹרַךְ גָּבֶר-- יְרֵא יְהוָה.	4 Behold, surely thus shall the man be blessed that feareth the LORD.
ה יְבָרֶכְךָ יְהוָה, מִצִּיּוֹן: וּרְאֵה, בְּטוּב יְרוּשָׁלָם--כֹּל, יְמֵי חַיֶּיךָ.	5 The LORD bless thee out of Zion; and see thou the good of Jerusalem all the days of thy life;
ו וּרְאֵה-בָנִים לְבָנֶיךָ: שָׁלוֹם, עַל-יִשְׂרָאֵל.	6 And see thy children's children. Peace be upon Israel! {P}

Tehillim 129

א שִׁיר, הַמַּעֲלוֹת: רַבַּת, צְרָרוּנִי מִנְּעוּרַי-- יֹאמַר-נָא, יִשְׂרָאֵל.	1 A Song of Ascents. {N} 'Much have they afflicted me from my youth up', let Israel now say;
ב רַבַּת, צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי; גַּם, לֹא-יָכְלוּ לִי.	2 'Much have they afflicted me from my youth up; but they have not prevailed against me.
ג עַל-גַּבִּי, חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים; הֶאֱרִיכוּ, לְמַעַנוֹתָם (לְמַעֲנִיתָם).	3 The plowers plowed upon my back; they made long their furrows.
ד יְהוָה צַדִּיק; קִצֵּץ, עֲבוֹת רְשָׁעִים.	4 The LORD is righteous; He hath cut asunder the cords of the wicked.'
ה יֵבֹשׁוּ, וְיִסֹּגוּ אָחוֹר-- כֹּל, שֹׂנְאֵי צִיּוֹן.	5 Let them be ashamed and turned backward, all they that hate Zion.
ו יִהְיוּ, כַּחֲצִיר גַּגּוֹת-- שֶׁקַּדְמַת שָׁלַף יָבֵשׁ.	6 Let them be as the grass upon the housetops, which withereth afore it springeth up;
ז שֶׁלֹּא מִלֵּא כַפּוֹ קוֹצֵר; וְחִצְנוֹ מְעַמֵּר.	7 Wherewith the reaper filleth not his hand, nor he that bindeth sheaves his bosom.
ח וְלֹא אָמְרוּ, הָעֹבְרִים-- בִּרְכַּת-יְהוָה אֲלֵיכֶם; בֵּרַכְנוּ אֶתְכֶם, בְּשֵׁם יְהוָה.	8 Neither do they that go by say: 'The blessing of the LORD be upon you; {N} we bless you in the name of the LORD.' {P}

Tehillim 130

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת: מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְהוָה.	1 A Song of Ascents. {N} Out of the depths have I called Thee, O LORD.

ב אֲדֹנָי, שִׁמְעָה בְקוֹלִי: תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ, קַשֻּׁבוֹת-- לְקוֹל, תַּחֲנוּנָי.	2 Lord, hearken unto my voice; {N} let Thine ears be attentive to the voice of my supplications.
ג אִם-עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר-יָהּ-- אֲדֹנָי, מִי יַעֲמֹד.	3 If Thou, LORD, shouldest mark iniquities, O Lord, who could stand?
ד כִּי-עִמְּךָ הַסְּלִיחָה-- לְמַעַן, תִּוָּרֵא.	4 For with Thee there is forgiveness, that Thou mayest be feared.
ה קִוִּיתִי יְהוָה, קִוְּתָה נַפְשִׁי; וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי.	5 I wait for the LORD, my soul doth wait, and in His word do I hope.
ו נַפְשִׁי לַאדֹנָי-- מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר, שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר.	6 My soul waiteth for the Lord, more than watchmen for the morning; yea, more than watchmen for the morning.
ז יַחֵל יִשְׂרָאֵל, אֶל-יְהוָה: כִּי-עִם-יְהוָה הַחֶסֶד; וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּדוּת.	7 O Israel, hope in the LORD; for with the LORD there is mercy, and with Him is plenteous redemption.
ח וְהוּא, יִפְדֶּה אֶת-יִשְׂרָאֵל-- מִכֹּל, עֲוֹנֹתָיו.	8 And He will redeem Israel from all his iniquities. {P}

Tehillim 131

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, לְדָוִד: יְהוָה, לֹא-גָבַהּ לִבִּי-- וְלֹא-רָמוּ עֵינָי; וְלֹא-הִלַּכְתִּי, בִּגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי.	1 A Song of Ascents; of David. {N} LORD, my heart is not haughty, nor mine eyes lofty; {N} neither do I exercise myself in things too great, or in things too wonderful for me.
ב אִם-לֹא שִׁוִּיתִי, וְדוֹמַמְתִּי-- נַפְשִׁי: כְּגָמֻל, עֲלֵי אִמּוֹ; כַּגָּמֻל עָלַי נַפְשִׁי.	2 Surely I have stilled and quieted my soul; {N} like a weaned child with his mother; my soul is with me like a weaned child.
ג יַחֵל יִשְׂרָאֵל, אֶל-יְהוָה-- מֵעַתָּה, וְעַד-עוֹלָם.	3 O Israel, hope in the LORD from this time forth and for ever. {P}

Tehillim 132

א שִׁיר, הַמַּעֲלוֹת: זְכוֹר-יְהוָה לְדָוִד-- אֵת, כָּל-עֻנּוֹתוֹ.	1 A Song of Ascents. {N} LORD, remember unto David all his affliction;
ב אֲשֶׁר נִשְׁבַּע, לַיהוָה; נָדַר, לַאֲבִיר יַעֲקֹב.	2 How he swore unto the LORD, and vowed unto the Mighty One of Jacob:
ג אִם-אָבֹא, בְּאֹהֶל בֵּיתִי; אִם-אֶעֱלֶה, עַל-עֶרֶשׂ יְצוּעָי.	3 'Surely I will not come into the tent of my house, nor go up into the bed that is spread for me;
ד אִם אֶתֵּן שְׁנַת לְעֵינָי; לְעַפְעַפַּי תְּנוּמָה.	4 I will not give sleep to mine eyes, nor slumber to mine eyelids;
ה עַד-אֶמְצָא מָקוֹם, לַיהוָה; מִשְׁכָּנוֹת, לַאֲבִיר יַעֲקֹב.	5 Until I find out a place for the LORD, a dwelling-place for the Mighty One of Jacob.'
ו הִנֵּה-שְׁמַעֲנוּהָ בְאֶפְרָתָה; מְצָאנוּהָ, בִּשְׂדֵי-יָעַר.	6 Lo, we heard of it as being in Ephrath; we found it in the field of the wood.
ז נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו; נִשְׁתַּחֲוֶה, לַהֲדֹם רַגְלָיו.	7 Let us go into His dwelling-place; let us worship at His footstool.
ח קוּמָה יְהוָה, לְמְנוּחָתֶךָ: אַתָּה, וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ.	8 Arise, O LORD, unto Thy resting-place; Thou, and the ark of Thy strength.
ט כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ-צֶדֶק; וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ.	9 Let Thy priests be clothed with righteousness; and let Thy saints shout for joy.

י בַּעֲבוּר, דָּוִד עַבְדֶּךָ-- אַל-תָּשֵׁב, פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ.	10 For Thy servant David's sake turn not away the face of Thine anointed.
יא נִשְׁבַּע-יְהוָה, לְדָוִד אֱמֶת-- לֹא-יָשׁוּב מִמֶּנָּה: מִפְּרִי בִטְנְךָ-- אָשִׁית, לְכִסֵּא-לָךְ.	11 The LORD swore unto David in truth; He will not turn back from it: {N} 'Of the fruit of thy body will I set upon thy throne.
יב אִם-יִשְׁמְרוּ בָנֶיךָ, בְּרִיתִי-- וְעֵדֻתִי זוֹ, אֲלַמְּדֵם: גַּם-בְּנֵיהֶם עֲדֵי-עַד-- יֵשְׁבוּ, לְכִסֵּא-לָךְ.	12 If thy children keep My covenant and My testimony that I shall teach them, {N} their children also for ever shall sit upon thy throne.'
יג כִּי-בָחַר יְהוָה בְּצִיּוֹן; אִוָּה, לְמוֹשָׁב לוֹ.	13 For the LORD hath chosen Zion; He hath desired it for His habitation:
יד זֹאת-מְנוּחָתִי עֲדֵי-עַד: פֹּה-אֵשֵׁב, כִּי אִוִּתִיהָ.	14 'This is My resting-place for ever; here will I dwell; for I have desired it.
טו צֵידָהּ, בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ; אֶבְיוֹנֶיהָ, אַשְׂבִּיעַ לָחֶם.	15 I will abundantly bless her provision; I will give her needy bread in plenty.
טז וְכֹהֲנֶיהָ, אַלְבִּישׁ יֶשַׁע; וַחֲסִידֶיהָ, רַנֵּן יְרַנֵּנוּ.	16 Her priests also will I clothe with salvation; and her saints shall shout aloud for joy.
יז שָׁם אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד; עָרַכְתִּי נֵר, לִמְשִׁיחִי.	17 There will I make a horn to shoot up unto David, there have I ordered a lamp for Mine anointed.
יח אוֹיְבָיו, אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת; וְעָלָיו, יָצִיץ נִזְרוֹ.	18 His enemies will I clothe with shame; but upon himself shall his crown shine.' {P}

Tehillim 133

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, לְדָוִד: הִנֵּה מַה-טּוֹב, וּמַה-נָּעִים-- שֶׁבֶת אַחִים גַּם-יָחַד.	1 A Song of Ascents; of David. {N} Behold, how good and how pleasant it is for brethren to dwell together in unity!
ב כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב, עַל-הָרֹאשׁ-- יוֹרֵד, עַל-הַזָּקָן זְקַן-אַהֲרֹן: שֶׁיּוֹרֵד, עַל-פִּי מִדּוֹתָיו.	2 It is like the precious oil upon the head, {N} coming down upon the beard; even Aaron's beard, {N} that cometh down upon the collar of his garments;
ג כְּטַל-חֶרְמוֹן-- שֶׁיּוֹרֵד, עַל-הַרְרֵי צִיּוֹן: כִּי שָׁם צִוָּה יְהוָה, אֶת-הַבְּרָכָה-- חַיִּים, עַד-הָעוֹלָם.	3 Like the dew of Hermon, that cometh down upon the mountains of Zion; {N} for there the LORD commanded the blessing, {N} even life for ever. {P}

Tehillim 134

א שִׁיר, הַמַּעֲלוֹת: הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה, כָּל-עַבְדֵי יְהוָה-- הָעֹמְדִים בְּבֵית-יְהוָה, בַּלֵּילוֹת.	1 A Song of Ascents. {N} Behold, bless ye the LORD, all ye servants of the LORD, {N} that stand in the house of the LORD in the night seasons.
ב שְׂאוּ-יְדֵכֶם קֹדֶשׁ; וּבָרְכוּ, אֶת-יְהוָה.	2 Lift up your hands to the sanctuary, and bless ye the LORD.
ג יְבָרֶכְךָ יְהוָה, מִצִּיּוֹן: עֹשֵׂה, שָׁמַיִם וָאָרֶץ.	3 The LORD bless thee out of Zion; even He that made heaven and earth. {P}

Tehillim 91

א יֹשֵׁב, בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן; בְּצֵל שַׁדַּי, יִתְלוֹנָן.	1 O thou that dwellest in the covert of the Most High, and abidest in the shadow of the Almighty;
ב אֹמַר--לַיהוָה, מַחְסִי וּמְצוּדָתִי; אֱלֹהַי, אֶבְטַח-בּוֹ.	2 I will say of the LORD, who is my refuge and my fortress, my God, in whom I trust,
ג כִּי הוּא יַצִּילְךָ, מִפַּח יָקוּשׁ; מִדֶּבֶר הַוּוֹת.	3 That He will deliver thee from the snare of the fowler, and from the noisome pestilence.
ד בְּאֶבְרָתוֹ, יָסֶךְ לָךְ--וְתַחַת-כְּנָפָיו תֶּחְסֶה; צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ.	4 He will cover thee with His pinions, and under His wings shalt thou take refuge; His truth is a shield and a buckler.
ה לֹא-תִירָא, מִפַּחַד לָיְלָה; מֵחֵץ, יָעוּף יוֹמָם.	5 Thou shalt not be afraid of the terror by night, nor of the arrow that flieth by day;
ו מִדֶּבֶר, בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ; מִקֶּטֶב, יָשׁוּד צָהֳרָיִם.	6 Of the pestilence that walketh in darkness, nor of the destruction that wasteth at noonday.
ז יִפֹּל מִצִּדְּךָ, אֶלֶף--וּרְבָבָה מִימִינֶךָ: אֵלֶיךָ, לֹא יִגָּשׁ.	7 A thousand may fall at thy side, and ten thousand at thy right hand; it shall not come nigh thee.
ח רַק, בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט; וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה.	8 Only with thine eyes shalt thou behold, and see the recompense of the wicked.
ט כִּי-אַתָּה יְהוָה מַחְסִי; עֶלְיוֹן, שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ.	9 For thou hast made the LORD who is my refuge, even the Most High, thy habitation.
י לֹא-תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה; וְנֶגַע, לֹא-יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ.	10 There shall no evil befall thee, neither shall any plague come nigh thy tent.
יא כִּי מַלְאָכָיו, יְצַוֶּה-לָּךְ; לִשְׁמָרְךָ, בְּכָל-דְּרָכֶיךָ.	11 For He will give His angels charge over thee, to keep thee in all thy ways.
יב עַל-כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ: פֶּן-תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ.	12 They shall bear thee upon their hands, lest thou dash thy foot against a stone.
יג עַל-שַׁחַל וָפֶתֶן, תִּדְרֹךְ; תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין.	13 Thou shalt tread upon the lion and asp; the young lion and the serpent shalt thou trample under feet.
יד כִּי בִי חָשַׁק, וַאֲפַלְּטֵהוּ; אֲשַׂגְּבֵהוּ, כִּי-יָדַע שְׁמִי.	14 'Because he hath set his love upon Me, therefore will I deliver him; I will set him on high, because he hath known My name.
טו יִקְרָאֵנִי, וְאֶעֱנֵהוּ--עִמּוֹ-אָנֹכִי בְצָרָה; אֲחַלְּצֵהוּ, וַאֲכַבְּדֵהוּ.	15 He shall call upon Me, and I will answer him; I will be with him in trouble; I will rescue him, and bring him to honour.
טז אֹרֶךְ יָמִים, אַשְׂבִּיעֵהוּ; וְאַרְאֵהוּ, בִּישׁוּעָתִי.	16 With long life will I satisfy him, and make him to behold My salvation.' {P}

Tehillim 30

א מִזְמוֹר: שִׁיר-חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד.	1 A Psalm; a Song at the Dedication of the House; of David.
ב אֲרוֹמִמְךָ יְהוָה, כִּי דִלִּיתָנִי; וְלֹא-שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי.	2 I will extol thee, O LORD, for Thou hast raised me up, and hast not suffered mine enemies to rejoice over me.
ג יְהוָה אֱלֹהָי--שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ, וַתִּרְפָּאֵנִי.	3 O LORD my God, I cried unto Thee, and Thou didst heal me;

ד יְהוָה--הֶעֱלִיתָ מִן-שְׁאוֹל נַפְשִׁי; חִיִּיתַנִי, מיורדי-(מִיָּרְדִי-) בוֹר.	4 O LORD, Thou broughtest up my soul from the nether-world; Thou didst keep me alive, that I should not go down to the pit.
ה זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו; וְהוֹדוּ, לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ.	5 Sing praise unto the LORD, O ye His godly ones, and give thanks to His holy name.
ו כִּי רֶגַע, בְּאַפּוֹ--חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ: בָּעֶרֶב, יָלִין בֶּכִי; וְלַבֹּקֶר רִנָּה.	6 For His anger is but for a moment, His favour is for a life-time; {N} weeping may tarry for the night, but joy cometh in the morning.
ז וַאֲנִי, אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי--בַּל-אֶמּוֹט לְעוֹלָם.	7 Now I had said in my security: 'I shall never be moved.'
ח יְהוָה--בִּרְצוֹנְךָ, הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי-עֹז: הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ; הָיִיתִי נִבְהָל.	8 Thou hadst established, O LORD, in Thy favour my mountain as a stronghold-- {N} Thou didst hide Thy face; I was affrighted.
ט אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא; וְאֶל-אֲדֹנָי, אֶתְחַנָּן.	9 Unto Thee, O LORD, did I call, and unto the LORD I made supplication:
י מַה-בֶּצַע בְּדָמִי, בְּרִדְתִּי אֶל-שָׁחַת: הֲיוֹדְךָ עָפָר; הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ.	10 'What profit is there in my blood, when I go down to the pit? {N} Shall the dust praise Thee? shall it declare Thy truth?
יא שְׁמַע-יְהוָה וְחָנֵּנִי; יְהוָה, הֱיֵה-עֹזֵר לִי.	11 Hear, O LORD, and be gracious unto me; LORD, be Thou my helper.'
יב הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי, לְמָחוֹל לִי: פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי; וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה.	12 Thou didst turn for me my mourning into dancing; Thou didst loose my sackcloth, and gird me with gladness;
יג לְמַעַן, יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד--וְלֹא יִדֹּם: יְהוָה אֱלֹהַי, לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ.	13 So that my glory may sing praise to Thee, and not be silent; {N} O LORD my God, I will give thanks unto Thee for ever. {P}

Learning from the Steipler

One should say Divrei Torah and words of thanksgiving.

Tefillos from the Chida

When entering the house one says **Devarim 28:26**

בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ׃

Blessed shall you be in your comings and blessed shall you be in your goings.

Bereishis 39:2

וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מַצְלִיחַ וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרִי׃

יהוה was with Joseph, and he was a successful man; and he stayed in the house of his Egyptian master.

I Shmuel 18:14

וַיְהִי דָוִד לְכָל־דְּרָכָו מַשְׂכִּיל וַיהוָה עִמּוֹ׃

David was successful in all his undertakings, for the LORD was with him;

Tehillim 90:17

וִיהִי ו נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

May the favor of the Lord, our God, be upon us;
let the work of our hands prosper, O prosper the work of our hands!

Ana B'Koach

אַנָּא בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ. תַּתִּיר צְרוּרָה:
קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ. שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא:
נָא גִּבּוֹר. דּוֹרְשֵׁי יִחוּדֶךָ. כְּבָבַת שָׁמְרֵם:
בָּרְכֵם טַהֲרֵם. רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ. תָּמִיד גָּמְלֵם:
חָסִין קָדוֹשׁ. בְּרוֹב טוּבְךָ. נַהֵל עֲדָתֶךָ:
יָחִיד גֵּאֶה. לְעַמְּךָ פְּנֵה. זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ:
שַׁוְּעָתֵנוּ קַבֵּל. וְשָׁמַע צַעֲקָתֵנוּ. יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת:
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

Bereishis 37:7

וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי וְגַם־נִצָּבָה וְהִנֵּה תְסֻבֶּינָה אֲלֻמֹּתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ לַאֲלֻמָּתִי:
There we were binding sheaves in the field, when suddenly my sheaf stood up and remained upright; then your sheaves gathered around and bowed low to my sheaf."

Prayer for the Home

יהי רצון מלפניך ה' אלוהינו ואלהי אבותינו, מלך רחום וחנון, שתתמלא רחמים עלינו, ובזכות השמות הקדושים היוצאים מפסוקים אלו, תצליחנו אנו וכל זרעינו בבית זה בכלל ובפרט, ונהיה כולנו מוצלחים ומבורכים בכל מכל כל, ותצילנו מעין הרע, ומכל חטא, ומכל חולי, ומכל צרה. ויהיו בתינו בכל מקום בתים מלאים כל טוב, מוצלחים ומבורכים לנו ולזרענו.
אמן כן יהי רצון.

Tehillim 33:22

יְהִי־חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
May we enjoy, O LORD, Your faithful care, as we have put our hope in You.

Tehillim 85:8

הַרְאֵנוּ יְהוָה חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ:
Show us, O LORD, Your faithfulness; grant us Your deliverance.

Tehillim 13:6

וַאֲנִי ו בְּחַסְדְּךָ בָטָחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָמַל עָלָי:
But I trust in Your faithfulness,
my heart will exult in Your deliverance.
I will sing to the LORD,
for He has been good to me.

Yeshayahu 12:2

הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי־עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה:
Behold the God who gives me triumph! I am confident, unafraid;
For Yah — GOD —is my strength and might, And has been my deliverance."

One should give Tzedaka with the intent of the home being successful in every way.

Learning program according to the Chida

- **All Mishnayos Brachos**
- **All Mishnayos Yom Tov (Beitza)**
- **All Mishnayos Tamid**

(acronym Bayis)

Zohar III 50a

זכאין אינון ישראל דאינון מתדבקן ביה בקודשא בריך הוא, וקודשא בריך הוא רחים להו, דכתיב (מלאכי א ב) אהבתי אתכם אמר יהו"ה, ומגו רחימותא דיליה אעיל להו לארעא קדישא, לאשראה שכינתיה בינייהו, ולמהוי דיוריה עמהון, וישראל דישתכחון קדישין על כל בני עלמא. תא חזי, כתיב (שמות לה כו) וכל הנשים אשר נשא לבן וגו', בשעתא דהוו עבדין עבידתא, הוו אמרי דא למקדשא, דא למשכנא, דא לפרוכתא, וכן כל אינון אומנין, בגין דתשרי קדושה על ידייהו, ואתקדש ההוא עבידתא, וכד סליק לאתריה, בקדושה סליק. כגוונא דא, מאן דעביד עבידתא לעבודה זרה או לסטרא אחרא דלא קדישא, כיון דאדכר ליה על ההוא עבידתא, הא רוח מסאבא שריא עלוי, וכד סליק עבידתא, במסאבא סליק. כנעניים פלחי לעבודה זרה אינהו, ומתדבקן כלהו כחדא ברוח מסאבא בעבודה זרה, והוו בניין בנין לפרצופייהו (ס"א לטנופייהו) ולגעולייהו לסטר מסאבא לעבודה זרה, וכד שראן למבני, הוו אמרי מלה, וכיון דאתדכר בפומייהו, סליק עליה רוח מסאבא, כד אסתליק עבידתא, ברוח מסאבא אסתליק. כיון דעאלו ישראל לארעא, בעא קודשא בריך הוא לדכאה לון, ולקדשא לון ארעא, ולאפנאה אתר לשכינתא, דלא תשרי שכינתא גו מסאבא, ועל דא בההוא נגע צרעת הוו סתרין בניינין דאעין ואבנין דאתעבידו במסאבו. תא חזי, אי עובדא דא הוה לאשכחא מטמונין בלחודוי, יהדרון אבנין לבתר כמה דאינון לאתרייהו, ועפרא לאתריה, אבל קרא כתיב, וחלצו את האבנים, וכתיב ועפר אחר יקח, בגין דיתעבר רוחא מסאבא ויתפני, ויתקדש השתא כמלקדמין, וישתכחו ישראל בקדושה, ובדיורא קדישא, למשרי בינייהו שכינתא. ועל דא, מאן דבני בנין, כד שארי למבני, בעי לאדכרא בפומיה דהא לפולחנא דקודשא בריך הוא, הוא בני, בגין דכתיב (ירמיה כב יג) הוי בונה ביתו בלא צדק וגו', וכדין סייעתא דשמיא שארי עלוי, וקודשא בריך הוא זמין עליה קדושתא, וקארי עליה שלום, הדא הוא דכתיב (איוב ה כד) וידעת כי שלום אהלך וגו'. מהו (שם) ופקדת נוך, הא אוקמוה, אבל ופקדת, לאפקדא מלה בפומא, כד איהו בני, וכדין ולא תחטא כתיב

Bava Metzia 107a-b

א"ל רב יהודה לרבין בר ר"נ רבין אחי לא תזבין ארעא דסמיכא למתא דא"ר אבהו אמר רב הונא אמר רב אסור לו לאדם שיעמוד על שדה חבירו בשעה שעומדת בקמותיה

§ **Rav Yehuda said to Ravin bar Rav Naḥman: Ravin my brother, do not buy land that is near a town, as Rabbi Abbahu says** that **Rav Huna says** that **Rav says:** It is **prohibited for a person to stand by another's field when its ripe grain is standing,** i.e., when its produce is ready for harvest, as he might harm the produce with the evil eye. Similarly, land near a town may be harmed by the people of the town watching it.

איני והא אשכחינהו רבי אבא לתלמידיה דרב אמר להו מאי אמר רב בהני קראי (דברים כח, ג) ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה ברוך אתה בבואך וברוך אתה בצאתך

The Gemara asks: **Is that so? But when Rabbi Abba encountered Rav's students** he **said to them: What does Rav say with regard to** the meaning of **these verses** of blessing: **"Blessed shall you be in the city, and blessed shall you be in the field"** (Deuteronomy 28:3), and: **"Blessed shall you be when you enter, and blessed shall you be when you exit"** (Deuteronomy 28:6)?

ואמרו ליה הכי אמר רב ברוך אתה בעיר שיהא ביתך סמוך לבהכ"נ ברוך אתה בשדה שיהו נכסיך קרובים לעיר ברוך אתה בבואך שלא תמצא אשתך ספק נדה בשעת ביאתך מן הדרך ברוך אתה בצאתך שיהו צאצאי מעיך כמותך

And they said to him: This is what **Rav said: "Blessed shall you be in the city"** means **that your house should be adjacent to a synagogue,** and the phrase: **"Blessed shall you be in the field"** means **that your property should be near the city. "Blessed shall you be when you enter"** means **that you will not find your wife** in a state where it is **uncertain** whether she has the halakhic status of a menstruating **woman when you come in from a journey,** which would render her forbidden to you. **"Blessed shall you be when you go out"** means **that those who emerge from you,** i.e., your descendants, **should be like you.**

ואמר להו ר' יוחנן לא אמר הכי אלא ברוך אתה בעיר שיהא בית הכסא סמוך לשולחנך אבל בהכ"נ לא ורבי יוחנן לטעמיה דאמר שכר פסיעות יש

And Rabbi Abba **said to them: Rabbi Yoḥanan did not say this, but** he interpreted the verse as follows: **"Blessed shall you be in the city,"** means **that there should be a bathroom near your table, but** he did **not** refer to **a synagogue.** The Gemara adds: **And Rabbi Yoḥanan** conforms **to his** line of **reasoning** in this regard, **as he says: There is a reward** for the **steps** one takes to reach the location of a mitzva, and one who lives adjacent to a synagogue will not have the opportunity to earn this reward.

ברוך אתה בשדה שיהו נכסיך משולשין שליש בתבואה שליש בזיתים ושליש בגפנים ברוך אתה בבואך וברוך אתה בצאתך שתהא יציאתך מן העולם כביאתך לעולם מה ביאתך לעולם בלא חטא אף יציאתך מן העולם בלא חטא

The Gemara returns to Rabbi Yoḥanan's exposition of the verses: **"Blessed shall you be in the field"** means **that your property should be** divided into **thirds: One-third** should be invested **in grain, one-third in olives, and one-third in grapevines. "Blessed shall you be when you enter and blessed shall you be when you exit"** means **that your exit from the world should be like your entry into the world: Just as your entry into the world** was **without sin, so too your exit from the world** should be **without sin.**
107b

לא קשיא הא דמהדר ליה שורא ורתקא הא דלא מהדר ליה שורא ורתקא

In any case, it is evident that Rav approves of one whose property is located near a city. How does this accord with his statement that there is concern for the evil eye when one's field is viewed by people? The Gemara answers: This is **not difficult. This** statement is referring to **a wall and** an additional **partition [*ritka*] that surround** the plot and prevent it from being harmed by the evil eye. **That** statement is referring to a case **where a wall and** an additional **partition do not surround it.**

(דברים ז, טו) והסיר ה' ממך כל חולי אמר רב זו עין

§ The Gemara returns to expounding the themes of blessings and the evil eye. The Torah states: **"And the Lord will take away from you all sickness"** (Deuteronomy 7:15). In interpreting this verse, **Rav says: This** verse is speaking about the evil **eye.**

Mishna Torah, De'os 5:11-13

דֶּרֶךְ בַּעֲלֵי דֵּעָה שֶׁיִּקְבַּע לוֹ אָדָם מְלָאכָה הַמְפַרְנֶסֶת אוֹתוֹ תְּחִלָּה. וְאַחַר כָּךְ יִקְנֶה בֵּית דִּירָה. וְאַחַר כָּךְ יִשָּׂא אִשָּׁה. שֶׁנֶּאֱמַר (דברים כ ו) "מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע כֶּרֶם וְלֹא חִלְּלוֹ". (דברים כ ה) "מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַּיִת חָדָשׁ וְלֹא חֲנָכוֹ". (דברים כ ז) "מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵרַשׂ אִשָּׁה וְלֹא לְקָחָהּ". אֲבָל הַטִּפְּשִׁין מַתְחִילִין לִשָּׂא אִשָּׁה וְאַחַר כָּךְ אִם תִּמְצָא יָדוֹ יִקְנֶה בַּיִת וְאַחַר כָּךְ בְּסוֹף יָמָיו יְחַזֵּר לְבַקֵּשׁ אֻמָּנוּת אוֹ יִתְפַּרְנֵס מִן הַצְּדָקָה. וְכֵן הוּא אוֹמֵר בַּקְּלָלוֹת (דברים כח ל) "אִשָּׁה תְאָרֵשׂ" (דברים כח ל) "בַּיִת תִּבְנֶה" (דברים כח ל) "כֶּרֶם תִּטַּע". כְּלוֹמַר יִהְיוּ מַעֲשֶׂיךָ הֲפוּכִין כְּדֵי שֶׁלֹּא תַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶיךָ. וּבַבְּרָכָה הוּא אוֹמֵר (שמואל א יח יד) "וַיְהִי דָּוִד לְכָל דְּרָכָו מַשְׂכִּיל וַה' עִמּוֹ":

The way of sensible men is that first, one should establish an occupation by which he can support himself. Then, he should purchase a house to live in and then, marry a wife. [This order of priorities may be inferred from Deuteronomy 20:5-7], which states: "Who is the man who has planted a vineyard, but not redeemed it...;" "who is the man who has built a house, but not dedicated it...;" "who is the man who has betrothed a woman, but not taken her [to wife]..."

In contrast, a fool begins by marrying a wife. Then, if he can find the means, he purchases a house. Finally, towards the end of his life, he will search about for a trade or support himself from charity.

[This is also implied by the order of] the curses mentioned [in Deuteronomy 28:30]: "You shall betroth a woman..., you shall build a house..., you shall plant a vineyard;" i.e., your behavior will be disordered so that you will not succeed in your ways. However, in regard to blessing [I Samuel 18:14] states: "And David was thoughtful in all his undertakings and God was with him."

וְאָסוּר לוֹ לָאָדָם לְהַפְקִיר אוֹ לְהַקְדִּישׁ כָּל נְכָסָיו וַיִּטָּרֵיחַ עַל הַבְּרִיּוֹת. וְלֹא יִמְכֹּר שָׂדֶה וְיִקְנֶה בַּיִת וְלֹא בַּיִת וְיִקְנֶה מַטַּלְטְלִין אוֹ יַעֲשֶׂה סְחוֹרָה בִּדְמֵי בֵּיתוֹ. אֲבָל מוֹכֵר הוּא מַטַּלְטְלִין וְקוֹנֶה שָׂדֶה. כְּלָלוֹ שֶׁל דָּבָר יָשִׂים מְגַמָּתוֹ לְהַצְלִיחַ נְכָסָיו וּלְהַחֲלִיף הַכָּלָה בְּקַיָּם. וְלֹא תִּהְיֶה כַּוָּנָתוֹ לֶהָנוֹת מְעַט לְפִי שָׁעָה אוֹ לֶהָנוֹת מְעַט וְיַפְסִיד הַרְבֵּה:

One is forbidden to renounce ownership of, or consecrate, all of his possessions and [thereby,] become a burden to society.

He should not sell a field and buy a house, [sell] a house and buy chattels, or use money [acquired] by [selling] his house for trade. Conversely, he should sell chattels to buy a field. The rule is that he should aim to improve his [financial position] and to exchange the impermanent for the permanent.

His intention should not be to enjoy slight momentary pleasure, or to enjoy some slight pleasure [for which he] incurs a great loss.

מַשָּׂאוֹ וּמַתָּנוֹ שֶׁל תַּלְמִיד חָכָם בֶּאֱמֶת וּבֶאֱמוּנָה. אוֹמֵר עַל לָאוֹ לָאוֹ וְעַל הֵן הֵן. מְדַקְדֵּק עַל עַצְמוֹ בְּחֶשְׁבּוֹן וְנוֹתֵן וּמְוַתֵּר לַאֲחֵרִים כְּשֶׁיִּקַּח מֵהֶן וְלֹא יְדַקְדֵּק עֲלֵיהֶן. וְנוֹתֵן דְּמֵי הַמָּקֹם לְאַלְתַּר וְאֵינוֹ נַעֲשֶׂה לֹא עָרֵב וְלֹא קַבְּלָן וְלֹא יָבוֹא בְּהַרְשָׁאָה. (אֵינוֹ) מְחַיֵּב עַצְמוֹ בְּדִבְרֵי מְקַח וּמִמְכָּר בָּמָקוֹם שֶׁלֹּא חִיְּבָה אוֹתוֹ תּוֹרָה. כְּדֵי שֶׁיַּעֲמֹד בְּדִבּוּרוֹ וְלֹא יְשַׁנֶּהוּ. וְאִם נִתְחַיְּבוּ לוֹ אֲחֵרִים בַּדִּין מֵאֵרִיךְ וּמוֹחֵל לָהֶן וּמַלְוֶה וְחוֹנֵן. וְלֹא יֵרֵד לְתוֹךְ אֻמָּנוּת חֲבֵרוֹ. וְלֹא יָצַר לְאָדָם לְעוֹלָם בְּחַיָּיו. כְּלָלוֹ שֶׁל דָּבָר יִהְיֶה מִן הַנִּרְדָּפִים וְלֹא מִן הָרוֹדְפִים מִן הַנֶּעֱלָבִים וְלֹא מִן הָעוֹלְבִים. וְאָדָם שֶׁעוֹשֶׂה כָּל הַמַּעֲשִׂים הָאֵלּוּ וְכַיּוֹצֵא בָּהֶן עָלָיו הַכָּתוּב אוֹמֵר וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אָתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאָר:

A Torah Sage [should conduct] his business dealings with honesty and good faith. When [his] answer is "no," he says, "no;" when [his answer] is "yes," he says, "yes."
He is stringent with himself in his accounting, gives and yields to others when he buys from them, but is not demanding [about what they owe him].
He pays for his purchases immediately. He does not act as a guarantor, or accept objects for deposit, or act as a debt collector for a lender.
He accepts obligations in matters of buying and selling for which the Torah does not hold him liable, in order to uphold and not go back on his verbal commitments. If others have obligations to him by law, he grants them an extension and pardons them. He lends and bestows gifts.
He does not encroach upon another's occupation, nor does he ever cause someone discomfort. The rule is that he should be among the pursued and not the pursuers, among those who accept humiliation but not among those who humiliate [others]. Whoever does all the above and their like, of him [Isaiah 49:3] states: "And He said to me, 'You are My servant, Israel, through whom I will be glorified.'"

Mishna Torah, Hilchos Beis Habechira 1

מִצְוַת עֲשֵׂה לַעֲשׂוֹת בַּיִת לַה' מוּכָן לִהְיוֹת מַקְרִיבִים בּוֹ הַקָּרְבָּנוֹת. וְחוֹגְגִין אֵלָיו שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה שֶׁנֶּאֱמַר (שמות כה ח) "וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ".
וּכְבָר נִתְפָּרֵשׁ בַּתּוֹרָה מִשְׁכָּן שֶׁעָשָׂה מֹשֶׁה רַבֵּנוּ. וְהָיָה לְפִי שָׁעָה שֶׁנֶּאֱמַר (דברים יב ט) "כִּי לֹא בָאתֶם עַד עָתָּה" וְגוֹ':

It is a positive commandment to construct a House for God, prepared for sacrifices to be offered within. We [must] celebrate there three times a year, as [Exodus 25:8] states: "And you shall make Me a sanctuary."
The sanctuary constructed by Moses is already described in the Torah. It was only temporary, as [Deuteronomy 12:9] states: "For at present, you have not come unto [the resting place and the inheritance]."

כֵּיוָן שֶׁנִּכְנְסוּ לָאָרֶץ הֶעֱמִידוּ הַמִּשְׁכָּן בַּגִּלְגָּל אַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה שֶׁכָּבְשׁוּ וְשֶׁחִלְקוּ. וּמִשָּׁם בָּאוּ לְשִׁילֹה וּבָנוּ שָׁם בַּיִת שֶׁל אֲבָנִים וּפָרְשׂוּ יְרִיעוֹת הַמִּשְׁכָּן עָלָיו וְלֹא הָיְתָה שָׁם תִּקְרָה. וְשִׁסּ"ט שָׁנָה עָמַד מִשְׁכַּן שִׁילֹה וּכְשֶׁמֵּת עֵלִי חָרַב וּבָאוּ לְנֹב וּבָנוּ שָׁם מִקְדָּשׁ. וּכְשֶׁמֵּת שְׁמוּאֵל חָרַב וּבָאוּ לְגִבְעוֹן וּבָנוּ שָׁם מִקְדָּשׁ. וּמִגִּבְעוֹן בָּאוּ לְבֵית הָעוֹלָמִים. וִימֵי נֹב וְגִבְעוֹן שֶׁבַע וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה:

After [the Jews] entered The Land [of Israel], they erected the Sanctuary in Gilgal during the fourteen years in which they conquered and divided [the land]. From there, they came to Shiloh, built a house of stone, and spread the curtains of the Sanctuary over it. It did not have a roof. The sanctuary of Shiloh stood for 369 years. When Eli died, it was destroyed.
[Afterwards,] they came to Nov and built a sanctuary. When Samuel died, it was destroyed. And they came to Givon and built a sanctuary. From Givon, they came to the eternal structure [in Jerusalem]. The days [the sanctuary stood] in Nov and Givon were 57 years.

כֵּיוָן שֶׁנִּבְנָה הַמִּקְדָּשׁ בִּירוּשָׁלַיִם נֶאֶסְרוּ כָּל הַמְּקוֹמוֹת כֻּלָּן לִבְנוֹת בָּהֶן בַּיִת לַה' וּלְהַקְרִיב בָּהֶן קָרְבָּן. וְאֵין שָׁם בַּיִת לְדוֹרֵי הַדּוֹרוֹת אֶלָּא בִּירוּשָׁלַיִם בִּלְבַד וּבְהַר הַמּוֹרִיָּה שֶׁבָּהּ נֶאֱמַר (דברי הימים א כב א) "וַיֹּאמֶר דָּוִיד זֶה הוּא בֵּית ה' הָאֱלֹהִים וְזֶה מִזְבֵּחַ לְעֹלָה לְיִשְׂרָאֵל" וְאוֹמֵר (תהילים קלב יד) "זֹאת מְנוּחָתִי עֲדֵי עַד":

Once the Temple was built in Jerusalem, it became forbidden to build a sanctuary for God or to offer sacrifices in any other place.
There is no Sanctuary for all generations except in Jerusalem and [specifically,] on Mt. Moriah, as [I Chronicles 22:1] states: "And David declared: 'This is the House of the Lord, God, and this is the altar for the burnt offerings of Israel.' and [Psalms 132:14] states: "This is My resting place forever."

בִּנְיַן שֶׁבָּנָה שְׁלֹמֹה כְּבָר מְפֹרָשׁ בִּמְלָכִים. וְכֵן בִּנְיַן הֶעָתִיד לְהִבָּנוֹת אַף עַל פִּי שֶׁהוּא כָּתוּב בִּיחֶזְקֵאל אֵינוֹ מְפֹרָשׁ וּמְבֹאָר. וְאַנְשֵׁי בֵּית שֵׁנִי כְּשֶׁבָּנוּ בִּימֵי עֶזְרָא בָּנוּהוּ כְּבִנְיַן שְׁלֹמֹה וּמֵעֵין דְּבָרִים הַמְפֹרָשִׁים בִּיחֶזְקֵאל:

The [design of the] structure built by [King] Solomon is described explicitly in [the Book of] Kings. [In contrast, the design of] the Messianic Temple, though mentioned in [the Book of] Ezekiel, is not explicit or explained. Thus, the people [in the time] of Ezra built the Second Temple according to the structure of Solomon, [including] certain aspects which are explicitly stated in Ezekiel.

וְאֵלּוּ הֵן הַדְּבָרִים שֶׁהֵן עִקַּר בְּבִנְיַן הַבַּיִת. עוֹשִׁין בּוֹ קֹדֶשׁ וְקֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים וְיִהְיֶה לִפְנֵי הַקֹּדֶשׁ מָקוֹם אֶחָד וְהוּא הַנִּקְרָא אוּלָם. וּשְׁלָשְׁתָּן נִקָּרְאִין הֵיכָל. וְעוֹשִׁין מְחִצָּה אַחֶרֶת סָבִיב לַהֵיכָל רְחוֹקָה מִמֶּנּוּ כְּעֵין קַלְעֵי הֶחָצֵר שֶׁהָיוּ בַּמִּדְבָּר. וְכָל הַמֶּקֶף בִּמְחִיצָה זוֹ שֶׁהוּא כְּעֵין חָצֵר אֹהֶל מוֹעֵד הוּא הַנִּקְרָא עֲזָרָה וְהַכֹּל נִקְרָא מִקְדָּשׁ:

The followings elements are essential when constructing this House:
a) the Sanctuary,

b) the Holy of Holies,
c) preceding the Sanctuary, there should be a place called the Entrance Hall.
The three [together] are called the Temple.
[In addition,] we must make another partition around the Temple, set off from it [slightly], resembling the curtains surrounding the courtyard of the [sanctuary in the] desert. Everything encompassed by this partition is similar to the courtyard of the Tent of Meeting and is called the Courtyard.
The entire area is referred to as the *Mikdash*.

וְעוֹשִׂין בַּמִּקְדָּשׁ כֵּלִים. מִזְבֵּחַ לָעוֹלָה וְלִשְׁאָר הַקָּרְבָּנוֹת. וְכֶבֶשׁ שֶׁעוֹלִים בּוֹ לַמִּזְבֵּחַ. וּמְקוֹמוֹ לִפְנֵי הָאוּלָם מָשׁוּךְ לְדָרוֹם. וְכִיּוֹר וְכַנּוֹ לְקַדֵּשׁ מִמֶּנּוּ הַכֹּהֲנִים יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם לָעֲבוֹדָה. וּמְקוֹמוֹ בֵּין הָאוּלָם וְלַמִּזְבֵּחַ מָשׁוּךְ לְדָרוֹם שֶׁהוּא שְׂמֹאל הַנִּכְנָס לַמִּקְדָּשׁ. וּמִזְבֵּחַ לַקְּטֹרֶת וּמְנוֹרָה וְשֻׁלְחָן וּשְׁלָשְׁתָּן בְּתוֹךְ הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים:

The following utensils are required for the Sanctuary:
a) an altar for the burnt offering and other sacrifices;
b) a ramp to ascend to the altar. It was positioned before the Entrance Hall to the south.
c) a wash basin with a pedestal where the priests would sanctify their hands and feet for the (Temple) service. It was positioned between the Entrance Hall and the altar, to the left when entering the Sanctuary.
d) the altar for the incense offering,
e) the *Menorah*, and
f) the table [for the showbread].
The [latter] three were placed within the Sanctuary, before the Holy of Holies.

הַמְּנוֹרָה בַּדָּרוֹם מִשְּׂמֹאל הַנִּכְנָס וְשֻׁלְחָן מִיָּמִין שֶׁעָלָיו לֶחֶם הַפָּנִים. וּשְׁנֵיהֶם בְּצַד קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים מִבַּחוּץ וּמִזְבַּח הַקְּטֹרֶת מָשׁוּךְ מִבֵּין שְׁנֵיהֶם לַחוּץ. וְעוֹשִׂין בְּתוֹךְ הָעֲזָרָה גְּבוּלִין עַד כָּאן לַכֹּהֲנִים. וּבוֹנִים בָּהּ בָּתִּים לִשְׁאָר צָרְכֵי הַמִּקְדָּשׁ כָּל בַּיִת מֵהֶם נִקְרָא לִשְׁכָּה:

The *Menorah* was in the south, to the left as one entered. The Table was to the right. The Showbread was placed upon it. Both of them were close to the Holy of Holies on the outside. The incense altar was positioned between these two, towards the outside.
Divisions are to be made within the Temple Courtyard to [indicate] the point to which the Israelites may proceed; the point to which the priests, [who were not able to participate in the Temple service,] may proceed.
[Also,] within it, we must build structures for the various necessities of the Sanctuary. These structures were called chambers.

כְּשֶׁבּוֹנִין הַהֵיכָל וְהָעֲזָרָה בּוֹנִין בַּאֲבָנִים גְּדוֹלוֹת. וְאִם לֹא מָצְאוּ אֲבָנִים בּוֹנִין בִּלְבֵנִים. וְאֵין מְפַצְּלִין אֶת אַבְנֵי הַבִּנְיָן בְּהַר הַבַּיִת אֶלָּא מְפַצְּלִין אוֹתָן וּמְסַתְּתִין אוֹתָן מִבַּחוּץ וְאַחַר כָּךְ מַכְנִיסִין אוֹתָן לַבִּנְיָן. שֶׁנֶּאֱמַר (מלכים א ה לא) "אֲבָנִים גְּדֹלוֹת אֲבָנִים יְקָרוֹת לְיַסֵּד הַבָּיִת אַבְנֵי גָזִית". וְאוֹמֵר (מלכים א ו ז) "וּמַקָּבוֹת וְהַגַּרְזֶן כָּל כְּלִי בַרְזֶל לֹא נִשְׁמַע בַּבַּיִת בְּהִבָּנֹתוֹ":

When we build the Temple and the courtyard, we must use large stones. If stones cannot be found, we may build with bricks.
We may not split the stones used for the building on the Temple Mount. Rather, we must split and chisel them outside, and [afterwards,] bring them in, as it is said (I Kings 5:31 : "And they brought great stones, costly stones, to lay the foundation of the House with hewn stone." Furthermore, it is said (*ibid.* 6:7): "Neither hammer, nor axe, nor any tool of iron was heard in the House while it was being built."

וְאֵין בּוֹנִין בּוֹ עֵץ בּוֹלֵט כְּלָל אֶלָּא אוֹ בַּאֲבָנִים אוֹ בִּלְבֵנִים וְסִיד. וְאֵין עוֹשִׂין אַכְסַדְרוֹת שֶׁל עֵץ בְּכָל הָעֲזָרָה אֶלָּא שֶׁל אֲבָנִים אוֹ לְבֵנִים:

We must not build with any wood protruding at all, only stone, bricks, or cement.
[Similarly,] we must not make wooden chambers in the courtyard. Rather, [they were made] of stone or of brick.

וּמְרַצְּפִין אֶת כָּל הָעֲזָרָה בַּאֲבָנִים יְקָרוֹת. וְאִם נֶעֱקְרָה אֶבֶן אַף עַל פִּי שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת בִּמְקוֹמָהּ. הוֹאִיל וְנִתְקַלְקְלָה פְּסוּלָה וְאָסוּר לַכֹּהֵן הָעוֹבֵד לַעֲמֹד עָלֶיהָ בִּשְׁעַת הָעֲבוֹדָה עַד שֶׁתִּקָּבַע בָּאָרֶץ:

Costly stones were laid on the floor of the entire courtyard.
Stones which were uprooted [from their fixture] are invalidated, even though they remained in place, since they were impaired. [Thus,] a priest is forbidden to stand upon them during the [Temple] service until they become fixed in the ground [again.]

וּמִצְוָה מִן הַמֻּבְחָר לְחַזֵּק אֶת הַבִּנְיָן וּלְהַגְבִּיהוֹ כְּפִי כֹּחַ הַצִּבּוּר שֶׁנֶּאֱמַר (עזרא ט ט) "וּלְרוֹמֵם אֶת בֵּית אֱלֹהֵינוּ". וּמְפָאֲרִין אוֹתוֹ וּמְצַיְּרִין כְּפִי כֹּחָן אִם יְכוֹלִין לָטוּחַ אוֹתוֹ בְּזָהָב וּלְהַגְדִּיל בְּמַעֲשָׂיו הֲרֵי זֶה מִצְוָה:

The most preferable way to fulfill the mitzvah is by strengthening the building and raising it [to the utmost degree] within the potential of the community, as [implied by Ezra 9:9]: "to exalt the House of our Lord." They must make it beautiful and attractive according to their potential. If possible, it is a mitzvah to plate it with gold and to magnify all of its aspects.

אֵין בּוֹנִין אֶת הַמִּקְדָּשׁ בַּלַּיְלָה שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר ט טו) "וּבְיוֹם הָקִים אֶת הַמִּשְׁכָּן" בַּיּוֹם מְקִימִין וְלֹא בַּלַּיְלָה. וְעוֹסְקִין בַּבִּנְיָן מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַכּוֹכָבִים. וְהַכֹּל חַיָּבִין לִבְנוֹת וּלְסָעֵד בְּעִצְמָן וּבְמָמוֹנָם אֲנָשִׁים וְנָשִׁים כְּמִקְדַּשׁ הַמִּדְבָּר. וְאֵין מְבַטְּלִין תִּינוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן לַבִּנְיָן. וְאֵין בִּנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ דּוֹחֶה יוֹם טוֹב:

We must not build the Temple at night, as [Numbers 9:15] states: "on the day in which the Sanctuary was raised up." [Our Sages interpret this phrase as implying:] We may raise it up by day and not by night.
We must be involved with its building from dawn until the appearance of the stars.
Everyone is obligated to build and to assist both personally and financially; [both] men and women, as in the [construction of the] Sanctuary in the desert. [Nevertheless,] children are not to be interrupted from their [Torah] studies.
The construction of the Temple does not supersede the [observance of the] festivals.

הַמִּזְבֵּחַ אֵין עוֹשִׂין אוֹתוֹ אֶלָּא בִּנְיַן אֲבָנִים (גָּזִית) וְזֶה שֶׁנֶּאֱמַר בַּתּוֹרָה (שמות כ כא) "מִזְבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה לִי" שֶׁיִּהְיֶה מְחֻבָּר בָּאֲדָמָה שֶׁלֹּא יִבְנוּהוּ לֹא עַל גַּבֵּי כְּפִין וְלֹא עַל גַּבֵּי מְחִלּוֹת. וְזֶה שֶׁנֶּאֱמַר (שמות כ כב) "וְאִם מִזְבַּח אֲבָנִים" מִפִּי הַשְּׁמוּעָה לָמְדוּ שֶׁאֵינוֹ רְשׁוּת אֶלָּא חוֹבָה:

The Altar should only be made as a structure of stone. Though the Torah states, [Exodus 20:24]: "You shall make Me an altar of earth," [that verse is interpreted to mean that] the altar must be in contact with the earth and not built on an arch or on a cave.
Though [*ibid.*:22] states: "If you shall make an Altar of stone...," the Oral Tradition explains that the matter is not left to [our] decision, but is an obligation [incumbent upon us].

כָּל אֶבֶן שֶׁנִּפְגְּמָה כְּדֵי שֶׁתִּתְחַגֵּר בָּהּ הַצִּפָּרֶן כְּסַכִּין שֶׁל שְׁחִיטָה הֲרֵי זוֹ פְּסוּלָה לַכֶּבֶשׁ וְלַמִּזְבֵּחַ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים כז ו) "אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת מִזְבַּח ה'". וּמֵהֵיכָן הָיוּ מְבִיאִין אַבְנֵי מִזְבֵּחַ מִן בְּתוּלַת הַקַּרְקַע חוֹפְרִין עַד שֶׁמַּגִּיעִין לְמָקוֹם הַנִּכָּר שֶׁאֵינוֹ מְקוֹם עֲבוֹדָה וּבְנָיָן וּמוֹצִיאִין מִמֶּנּוּ הָאֲבָנִים. אוֹ מִן הַיָּם הַגָּדוֹל. וּבוֹנִין מֵהֶן. וְכֵן אַבְנֵי הַהֵיכָל וְהָעֲזָרוֹת שְׁלֵמוֹת הָיוּ:

Any stone which is damaged to the extent that a nail will become caught in it [when passing over it], as is the case regarding a slaughtering knife, is disqualified for [use in the] Altar or the ramp, as [Deuteronomy 27:6] states: "You shall build the Altar of the Lord with whole stones."
From where would they bring the stones of the Altar? From virgin earth. They would dig until they reach a point which was obviously never used for tilling or for building, and they would take the stones from there. Alternatively, [they would take them] from the Mediterranean Sea and build with them.
Similarly, the stones of the Temple and the Courtyard were whole.

אַבְנֵי הֵיכָל וַעֲזָרוֹת שֶׁנִּפְגְּמוּ אוֹ שֶׁנִּגְמְמוּ פְּסוּלִין וְאֵין לָהֶן פִּדְיוֹן אֶלָּא נִגְנָזִים. כָּל אֶבֶן שֶׁנָּגַע בָּהּ הַבַּרְזֶל אַף עַל פִּי שֶׁלֹּא נִפְגְּמָה פְּסוּלָה לְבִנְיַן הַמִּזְבֵּחַ וּבִנְיַן הַכֶּבֶשׁ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות כ כב) "כִּי חַרְבְּךָ הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ". וְהַבּוֹנֶה אֶבֶן שֶׁנָּגַע בָּהּ בַּרְזֶל בַּמִּזְבֵּחַ אוֹ בַּכֶּבֶשׁ לוֹקֶה שֶׁנֶּאֱמַר (שמות כ כב) "לֹא תִבְנֶה אֶתְהֶן גָּזִית". וְהַבּוֹנֶה אֶבֶן פָּגוּם עוֹבֵר בַּעֲשֵׂה:

Damaged or split stones from the Temple and the Courtyard are invalid. They can not be redeemed [and used for mundane purposes]. Rather, they must be entombed.
Every stone which was touched by iron, even though it was not damaged, is disqualified [for use] in building the Altar or the ramp, as it is said (Exodus 20:22 : "By lifting your sword against it, you will have profaned it." Anyone who builds the altar or the ramp with a stone that has been touched by iron [violates a negative command and] is [given] lashes, as it is said (*ibid.*): "Do not build them with hewn stone."
One who builds with a damaged stone violates a positive command.

אֶבֶן שֶׁנִּפְגְּמָה אוֹ שֶׁנָּגַע בָּהּ בַּרְזֶל אַחַר שֶׁנִּבְנֵית בַּמִּזְבֵּחַ אוֹ בַּכֶּבֶשׁ אוֹתָהּ הָאֶבֶן פְּסוּלָה וְהַשְּׁאָר כְּשֵׁרוֹת. וּמְלַבְּנִין אֶת הַמִּזְבֵּחַ פְּעָמִים בְּשָׁנָה בַּפֶּסַח וּבֶחָג. וּכְשֶׁמְּלַבְּנִין אוֹתָן מְלַבְּנִין בְּמַפָּה. אֲבָל לֹא בְּכַפִּיס שֶׁל בַּרְזֶל שֶׁמָּא יִגַּע בָּאֶבֶן וְיִפְסל:

[If] a stone was damaged or touched by iron once it had been built into the Altar or the ramp, that stone [alone] is invalidated, but the others are still fit for use.
They coated the altar [with cement] twice a year, [before] Pesach and [before] Sukkot. When they coated it, they used a cloth, rather than an iron lathe, lest it touch a stone and invalidate [it.]

אֵין עוֹשִׂין מַדְרֵגוֹת לַמִּזְבֵּחַ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות כ כג) "לֹא תַעֲלֶה בְמַעֲלֹת עַל מִזְבְּחִי". אֶלָּא בּוֹנִין כְּמוֹ תֵּל בְּדֵרוֹמוֹ שֶׁל מִזְבֵּחַ מִתְמַעֵט וְיוֹרֵד מֵרֹאשׁ הַמִּזְבֵּחַ עַד הָאָרֶץ וְהוּא הַנִּקְרָא כֶּבֶשׁ. וְהָעוֹלֶה בְּמַעֲלוֹת עַל הַמִּזְבֵּחַ לוֹקֶה. וְכֵן הַנּוֹתֵן אֶבֶן אַחַת מִן הַמִּזְבֵּחַ אוֹ מִכָּל הַהֵיכָל אוֹ מִבֵּין הָאוּלָם וְלַמִּזְבֵּחַ דֶּרֶךְ הַשְׁחָתָה לוֹקֶה שֶׁנֶּאֱמַר (דברים יב ג) "וְנִתַּצְתֶּם אֶת מִזְבְּחֹתָם" וְגוֹ' (דברים יב ד) "לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן לַה' אֱלֹהֵיכֶם":

We must not make steps for the Altar, as [Exodus 20:23] states: "Do not ascend on My Altar with steps." Rather, we must build an incline on the southern side of the Altar, diminishing [in height] as it declines from the top of the Altar until the earth. It was called the ramp.
Anyone who ascends the Altar with steps [violates a negative command and] is [given] lashes.
Similarly, anyone who demolishes a single stone from the Altar, any part of the Temple building, or [the floor of the Temple Courtyard] between the Entrance Hall and the Altar with a destructive intent is worthy of lashes, as [Deuteronomy 12:3-4] states: "And you shall destroy their altars.... Do not do so to God, your Lord."
הַמְּנוֹרָה וְכֵלֶיהָ וְהַשֻּׁלְחָן וְכֵלָיו וּמִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְכָל כְּלֵי שָׁרֵת אֵין עוֹשִׂין אוֹתָן אֶלָּא מִן הַמַּתֶּכֶת בִּלְבַד. וְאִם עֲשָׂאוּם שֶׁל עֵץ אוֹ עֶצֶם אוֹ אֶבֶן אוֹ שֶׁל זְכוּכִית פְּסוּלִין:
The *Menorah* and its utensils, the Table and its utensils, the Incense Altar, and all the sacred utensils may be made only from metal. If they are made from wood, bone, stone, or glass, they are unacceptable.
הָיוּ הַקָּהָל עֲנִיִּים עוֹשִׂין אוֹתָן אֲפִלּוּ שֶׁל בְּדִיל וְאִם הֶעֱשִׁירוּ עוֹשִׂין אוֹתָן זָהָב אֲפִלּוּ הַמִּזְרָקוֹת וְהַשִּׁפּוּדִין וְהַמַּגְרֵפוֹת שֶׁל מִזְבַּח הָעוֹלָה וְהַמִּדּוֹת אִם יֵשׁ כֹּחַ בַּצִּבּוּר עוֹשִׂין אוֹתָן שֶׁל זָהָב אֲפִלּוּ שַׁעֲרֵי הָעֲזָרָה מְחַפִּין אוֹתָן זָהָב אִם מָצְאָה יָדָם:
If the nation is poor, it is permissible to make them of tin. If they [later] become wealthy, they should be made of gold.
If the nation possesses the means, they should even make the basins, the spits, and the rakes of the altar of the burnt offering and, [similarly,] the [Temple's] measuring vessels, out of gold. They should even coat the gates of the Courtyard with gold, if it is within their potential.
אֵין עוֹשִׂין כָּל הַכֵּלִים מִתְּחִלָּתָן אֶלָּא לְשֵׁם הַקֹּדֶשׁ. וְאִם נַעֲשׂוּ מִתְּחִלָּתָן לְהֶדְיוֹט אֵין עוֹשִׂין אוֹתָן לְגָבוֹהַּ. וּכְלֵי גָבוֹהַּ עַד שֶׁלֹּא נִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן גָּבוֹהַּ רַשַּׁאי לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן הֶדְיוֹט. וּמִשֶּׁנִּשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן גָּבוֹהַּ אֲסוּרִין לְהֶדְיוֹט. אֲבָנִים וְקוֹרוֹת שֶׁחֲצָבָן מִתְּחִלָּה לְבֵית הַכְּנֶסֶת אֵין בּוֹנִין אוֹתָן לְהַר הַבַּיִת:
All the [Temple's] utensils must initially be made for sacred purposes. If they were initially made for mundane uses, they may not be used for [the Temple's] sake.
A vessel [intended to be used for the Temple], but which was never used for [the Temple] may be used for mundane purposes. Once it has been used for [the Temple], it may not be used for mundane purposes.
Stones or boards which were originally hewn for use in a synagogue should not be used in the Temple Mount construction.

Prayer at end of learning

יהי רצון מלפניך ה' א-להינו ואלהי אבותינו, א-להי אברהם, א-להי יצחק וא-להי יעקב, א-ל רחום וחנון, אב הרחמים, שיהא חשוב ומרוצה לפניך הלימוד שלמדנו בתורתך הקדושה כריח ניחוח.

וברוב רחמיך תרחם על בעל הבית הזה, אשר תחילת בואו לשכון בבית הזה, נפשו איוותה ויעש תחילה וראש חנוכת הבית בדברי תורתך הקדושה, לייסד את הבית ולחנכו בדברי תורה.

בזכות תורתך הקדושה תברך את בעל הבית הזה ואת כל בני ביתו ברכות לעד, ותמלא כל משאלות לבם לטובה. ויהיה להם הבית הזה מוצלח ומבורך בכל מכל כל, וישמע בבית הזה, ובבתי כל ישראל, קול ששון וקול שמחה.

אנא ברחמיך הרבים, היה עליהם סתרה צנה וסוחרה, ותבטל מהם כל גזירות ונגע ומחלה וכל רעות.
ובהרמנא מלכא עילאה ישמרו מכל עין רע, ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם, ויאריכו ימים ושנים דשנים ורעננים.
כי אתה שומע תפלות עמך ישראל ברחמים.
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, ה' צורי וגואלי

This is completed with a Kaddish Derabonon